

oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN OG FOR SOSIALISMEN!

5. årg.

Organ for SUF (m-l) - stud

Nr 3 - 1970

AKSJONSENHET MOT EEC OG DYRTIDA!

PÅ VEI INN I DYRTIDA.

Folkets levevilkår forverres. Gjennom momsen og prisøkninga er stadig større byrder blitt lagt på arbeidsfolk. Strukturrasjonaliseringa rammer bønder og fiskere og truer deres eksistens.

På universitetet merker vi de samme tendensene gjennom økninga av kantineprisene og de stadige luknings- og rasjonaliseringsframstøtene. Det er av største betydning å forstå at disse tiltaka ikke er tilfeldige, spredte "uhell", men har bestemte årsaker,

tjener bestemte interesser.

UTVIKLINGA I KAPITALISMEN.

Den forverringa som hele det norske folket, inklusiv studentene, daglig føler på kroppen er et resultat av utviklinga i kapitalismen. De allmenne trekkene ved denne utviklinga er monopolisering og monopolborgerskapets strukturrasjonalisering. De viktigste næringsgreinene kontrolleres i stadig større grad av store sammenslutninger og konserner, som er knytta til mektige bank- og finansgrupper. Den dominerende posisjonen

de har, bygger de ut ved å sluke mindre bedrifter. Monopolkapitalen streber etter maksimal profitt, og vil derfor ikke dele med "småhandlere". Og ettersom det er

arbeiderne som skaper verdiene gjennom sitt arbeid, søker monopolkapitalen å utbytte så mange som mulig, så grundig som mulig.

Forts. side 2.

NEI TIL HØGERE KANTINEPRISER

Monopolkapitalismens første bud er å oppnå maksimal profitt. Stalin karakteriserer dette slik: "... sikring av maksimal profitt gjennom å utbytte, ruinere og utarme flertallet av befolkninga i det gitte landet, gjennom å trellebinde og systematisk plyndre folkene i andre land, særlig i tilbake-liggende land - og endelig gjennom kriger og militarisering av nasjonaløkonomien som blir utnyttet til å oppnå høyest mulig profitt." (Fra heftet: "Studentene og den sosialistiske revolusjon.") Men når monopolkapitalen forsøker å løse vanskene sine ved å velte byrdene over på folket, undergraver den folkets levevilkår.

HVEM MÅ BETALE?

Fra og med 1. jan. 1970 blei moms innført. Kapitalistene fikk letta skattebyrdene sine og således frigjort mer kapital til investeringer. Samtidig la momsen mulighetene bedre til rette for at Norge skal komme med i EEC. Men den almene fordyringa, momsen og den prisøkninga som den har medført rammer og må betales av de breie lag av folket i Norge. Under vårens lønnsoppgjør fikk arbeidsfolk ei gjennomsnittlig lønnsøkning på 9,5%. Vi veit at pr. juni i år var prisøkninga med moms på 13,7%. Det lille lønnstillegget er forlenget spist opp. De eneste som kom bedrestilt ut av lønnsoppgjøret, var arbeiderne på Norgas og i Sauda som trossa LO-pampene, og isteden førte en beinhard kamp med marxist-leninistisk ledelse.

Under Norgas-streiken viste staten sin sanne klassekarakter ved at den satte inn sitt voldsapparat mot arbeiderne, til støtte for streikebryterne og bedriftsledelsen.

Studentene førte også sin økonomiske kamp i vår. Med utgangspunkt i minimumskrav: 150 kr. pr. mnd. i økte lån og 110 kr. pr. mnd. i stipend kjempa de mot forverringa under ledelse av sin egen organisasjon FSF. Fordi flertallet av studentene blei mobili-

sert i en brei aksjon, klarte vi å rane til oss ei større låneøkning enn det staten hadde planlagt å gi oss.

MEN HVA HAR SKJEDD?

Den 31/8 blei prisene på Samskipnadens kantiner satt opp med inntil 20%. Dette er statens forsøk på å ta tilbake med den ene handa det den ga oss med den andre, melding om prisstigning fikk vi gjennom en løpeseddel fra studenttingets arbeidsutvalg. Under vårens aksjoner blei studenttinget tvunget til å slutte opp om krava fordi studentmassen var mobilisert. Nå har studenttinget brutt enheten - og avslørt seg som løpegutter for monopolkapitalens stat. Begrunnelsen som de gir for prisøkninga er den samme som kapitalistene bruker overfor arbeidsfolk: stigning i råvareprisene og indeksregulering av lønningene. Spisestedsstyret hvor studentrepresentantene (!) er i flertall, og studenttingets arbeidsutvalg gjorde det som de var nødt til å gjøre. Det følger utfra studenttingets karakter ikke å handle på annen måte. Studenttinget er en byråkratisk organisasjon som jobber på toppplanet. Rammene for tinget er satt opp av staten og tinget kan ikke gå utover disse. Den fisken som nå har stigi i pris på kantina, får fiskerne mindre for nå enn før ved salg til de store foredlingsfabrikkene. Hva viser dette? Jo, at studenttinget ved sitt utspill går med på kapitalistenes begrunnelse for profittens hellige ukrenkelighet, de godtar økt utbytting av arbeidsfolk og lar det arbeidende folket sjøl få betale for at kapitaleierne skal få leve godt under den råttne kapitalismen. Et konkret eksempel på at dette ikke er en tilfeldighet eller en ubetenksomhet fra studenttingets side, er dette: Under barnehagestreiken for 1½ år siden kunne ikke tinget støtte barnehagelærerne for de satt sjøl som arbeidsgivere. Vi veit at samskipnaden er en statlig organisasjon, og den

er godt karakterisert ved at Omholt (KUD's rep. i samskipnadens styre) har sammenligna den med ei trygdekasse. Men studentene lærte i vår at det bare er kamp på grunnplanet som kan gi seier.

AKSJONSENHET MOT EEC.

Skal vi klare å bekjempe den almene fordyringa, at Norge går inn i EEC og dermed enda større prisstigning, må vi underordne oss det arbeidende folkets felles kamp. Vi må være klar over at EEC rammer oss alle og at vår kamp for skikkelige levevilkår er en del av hele folkets kamp mot EEC. Kan vi slå tilbake framstøtet mot vår økonomi gjennom de økte kantineprisene, må staten betale (og ikke vi) og vi er da med på å svekke staten politisk og økonomisk slik at mulighetene for medlemskap i EEC også blir svekka. Og dersom vi kan føre kampen mot prisøkninga fram mot seier, vil det være en inspirasjon for andre grupper av folket og gi den samla kampen større styrke.

FELLES KAMP MOT EEC!

KLASSEKAMPEN

marxist-leninistisk arbeideravis

ABONNEMENTSPRISER:
Kr. 12.- pr. år.
Halvårsabonnement kr. 6.-

BOKS 6159, ETTERSTAD, OSLO 6.
POSTGIRO 20 66 99

BRYT MED SAIGONJUNTAEN

ØKT STØTTE TIL DE INDOKINESISKE FOLKENES FRIGJØRINGSKAMP.

Trass i det reaksjonære kuppet i Kambodja og USA's invasjon, deres sporadiske gjenopptakelse av bombinga av D.R.V. (Nord-Vietnam) og forsøk på å "vietnamisere" krigen, står folkene i Indokina sterkere enn noen gang i kampen mot USA-imperialismen. Dette kommer klart til uttrykk i Felleserklæringen fra De Indo-Kinesiske Folkenes toppkonferanse den 24. og 25. april i år. Det blir påpekt at de imperialistiske angriperne aldri har møtt så mye motstand, så mange vanskeligheter og vært så svake og isolerte som nå. De indokinesiske folkene kjemper for en rettfærdig sak og dette har ført til at støtten og sympati-

ien fra verdens folk stadig øker. Det oppmanes i erklæringer om å øke denne støtten til kampen for en endelig seier.

INGEN SAIGON-QUISLINGER I NORGE.

Hva kan vi gjøre her i Norge? I dag har Norge nære forbindelser med Saigon-juntaen som nå har opprettet et informasjonskontor i Oslo. Quislingene i Saigon, Van Thieu - Kao Khy, har gang på gang avslørt seg som folkets fiender, sist i samband med de djevelske tigerburene på fangeøya Con Son. Det må derfor legges et press på den norske regjeringa, slik at den bryter alle forbindelser med regjeringa i Saigon. Det betyr konkret at Saigon-juntaens kontor, som også skal bli konsulat, må fjernes.

ANERKJENN FOLKETS REPRESENTANTER.

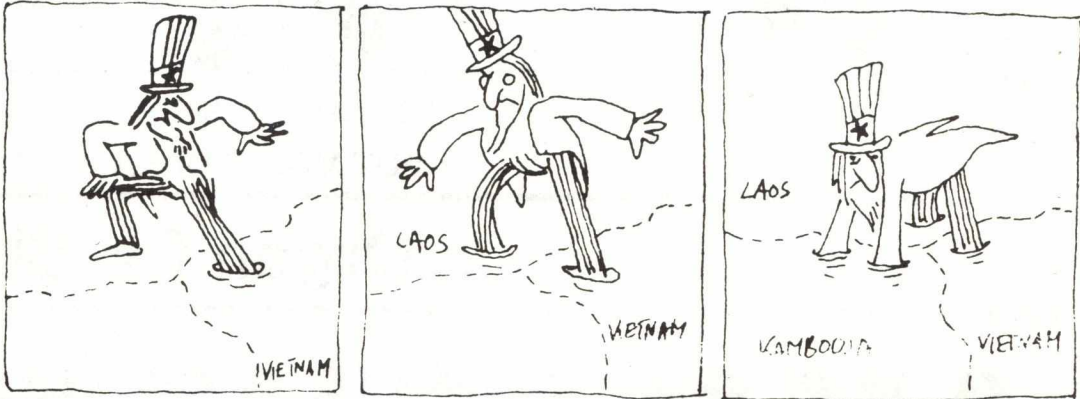
Samtidig må vi gi ei åpen støtte til det vietnamesiske folkets virkelige representanter, Den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa (P.R.R.) i sør, som nylig oppretta et informasjonskontor i Oslo, og den Demokratiske Republikken Vietnam (D.R.V.) i nord, som feira sitt 25-års jubileum 2. september.

Derfor vil vi kreve og arbeide aktivt for at den norske regjeringa bryter med Saigon-juntaen og anerkjenner P.R.R. og D.R.V.

BRYT MED SAIGON!

ANERKJENN P.R.R.!

ANERKJENN D.R.V.!

NEI TIL REAKSJONÆR PROPAGANDA

Torsdag 3. september ble Saigonjuntaens "informasjonskontor" i Pilestredet 7 åpna. Det er Torbjørn Jelstad fra den reaksjonære Sydøstasiakomiteen som står som ansvarlig leder, og som skal bli Saigonjuntaens konsul i Norge.

DEMONSTRASJON MOT LØGNKONTORET.

Samme dag demonstrerte 150 progressive mot kontoret. De ropte slagord som "nei til løgnkontor", "bryt med Saigon" og "seier for FNL". Det ble vist fram bannere

som krevde "nei til Goebbels-propaganda i Norge" og "anerkjennelse av den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa - folkets sanne representanter". I en appell ble det oppfordra til norske enkeltpersoner, organisasjoner og politiske partier om å gå sammen i kampen mot Saigonregjeringas propagandakontor. Demonstrantene, som gjennomførte demonstrasjonen på en verdig måte, lovet at de skulle komme sterkere igjen seinere.

"MITT FORBILDE ER HITLER!"

Vi veit at de "informasjonene" dette kontoret vil gi oss er bortforklaringer om massakrene i My Lai og Hue, fengslene i Con Son, inflasjon og terror i Sør-Vietnam. USA-imperialistene forsøker gjennom dette kontoret å gi Saigonjuntaen en ansiktsløfting for å føre det norske folket bak lyset. Det sies bl.a. at kontoret skal formidle humanitær hjelp til Sør-Vietnam, men det er for seint å redde ansikt for Van Thieu og Kao Ky nå. Ky har vist sitt sanne jeg tidligere ved å uttale: "Mitt forbilde er Hitler, vi skulle hatt flere av hans støpning."

La quislingene fra Saigon forstå at vi ikke vil ha dem her i Norge, ta aktivt del i kampen mot løgnkontoret.

NEI TIL LØGNKONTOR I NORGE!

TIL KAMP

SUF(m-l)s skoleavis.
Kan bestilles fra: TIL KAMP, c/o KLASSEKAMPENS
DISTRIBUSJON, Boks 6159, Etterstad, Oslo 6.

det gjelder overføring av arbeidskraft fra ett distrikt til et annet av distriktpolitiske grunner, svarer Aspengren at vi etter hans mening må se mer realistisk på distriktsutbyggingen og ikke bygge på romantikk, hverken i Nord-Norge eller på bygdene. Et menneske må i dag regne med å skifte arbeidsplass minst to ganger, og hvis arbeidsledighet skal unngås, er fleksibilitet nødvendig. En sunn distriktpolitikk er viktig, men like viktig er at alle innstiller seg på at produktivtetsforandringer kommer, og at det dermed kan bli nødvendig å forandre yrke og bosted. "Klassesamarbeidets fremste talsmann i Norge oppfordrer oss her til å hjelpe de norske monopolkapitalistene med å overvinne sine vansker, til frivillig å la oss utbytte. Kan vi gå med på det? Nei!

VI MÅ KJEMPE MOT DYRTID OG EEC!

"Hvem er våre fiender, og hvem er våre venner?" Studentene er en forholdsvis liten gruppe. Men fordi vi har felles interesser med arbeidere, bønder og

esser med arbeidere, bønder, fiskere og andre grupper som rammes av dyrtida og EEC, står vi sterkt. I vår kamp mot monopolkapitalens framstøp må vi stå sammen med det arbeidende folket og la vår kamp bli en del av hele folkets kamp.

AKSJONSENHET MOT DYRTIDA OG EEC!

AKSJONSENHET

Forts. fra 1. side.

PLANENE OM MEDLEMSSKAP I EEC.

Norge forhandler nå om medlemsskap i EEC. Innafor Fellesmarkedet foregår ei meget sterk monopolisering av kapital og produksjon. Bare de største monopolene overlever den skjerpa konkurransen dette fører med seg. Desto større et konsern er, desto større evne har det til sjølffinansiering, forskning, produktutvikling etc., og framfor alt, desto større profitt får det.

Disse forholda er det det norske monopolborgerskapet forbereder seg på. Momsen skal nettopp gi bedriftene "større evne til sjølffinansiering" (Sandberg-komiteen). Monopolkapitalen velter byrdene over på folket, for å sikre profitten, for å bli sterke nok til å kunne ta en jafs av det europeiske markedet. Som direktøren i Norges Bank, Erik Brofoss, sier det i Ottosenkomiteens innstilling nr 2, s. 51: "Norsk industri er karakterisert ved små enheter. For at den skal kunne holde seg konkurransedyktig, må det skje en konsentrasjon av bedriftene enten ved fullstendige fusjoner eller ved at det skapes samarbeidende grupper. Etableringen av slike er allerede i full gang."

RASJONALISERING I UTDANNINGA.

Utdanning er blitt ei viktig produktivkraft i det kapitalistiske samfunnet; "et generelt høyt utdanningsnivå er av vesentlig betydning for den økonomiske ekspansjon i samfunnet. Et menneske som søker utdanning uten å få adgang til det, representerer en tapt mulighet i produksjonslivet." (OK nr 1, s. 12).

Skal de norske monopolkapitalistene kunne hevde seg i EEC, må utdanningssystemet endres. Resultatet er Ottosenkomiteen, monopolkapitalens framstøp for å rasjonalisere høgre utdanning.

Hovedtanken i OK er at antallet utdanningsøkende må økes, samtidig som kostnadene holdes nede. Om kostnadene sier OK (nr 1, s. 15): "Kostnadene ved utbygging og drift av universiteter og høgskoler utgjør likevel bare en mindre del av de totale samfunnsmessige kostnader ved videregående utdanning. En kan for 1968 anslå verdien av den arbeidskraft som unndras arbeidslivet gjennom postgymnasial utdanning til en størrelsesorden på 700 millioner, eller to tredjedeler av de samlede samfunnsmessige kostnader ved slik utdanning."

Tidsfaktoren er altså meget viktig. Derfor

foreslår OK faste tidsrammer for studiene.

Et annet viktig punkt i OK er vekttalls-systemet. Dette gir oppsplitting av de nåværende faglige enhetene og en felles måleenhet for alle typer høgre utdanning. På den måten oppnås høg spesialisering og mulighet til raskt å endre utdanningsveien.

VIRKNINGER FOR STUDENTENE.

Vekttallssystemet betyr eksamen langt oftere. Dette øker arbeidspresset og gir Lånekassa større mulighet til å kontrollere studentene. Når det gjelder de faste tidsrammene viser erfaringa fra de lukkede fakultene (MatNat, Medisin, Odontologi) at større pensas presses inn i samme tidsramme. Det øker arbeidspresset ytterligere.

Den "fleksibiliteten" vekttallssystemet legger opp til betyr at studentene i større grad blir pressa av monopolkapitalens behov for spesialister på det feltet som akkurat omkring studieåra gir mest profitt.

Resultatet blir videre redusert levestandard. I dag har ca. 1/3 av studentene arbeid siden av studiene for å klare seg bedre økonomisk, men denne muligheten faller bort med det økte arbeidspresset.

ETTERUTDANNING.

OK foreslår et utbredt etterutdannings-system. Bakgrunnen for dette forslaget beskriver OK slik (nr 2, s. 26): "Den form for kapital som kunnskap representerer, foreldes i dag langt raskere enn tidligere. Investering i grunnutdanning utover et visst nivå gir derfor hurtig avtagende utbytte. Det vil isteden lønne seg med reinvestering i opplæring med forholdsvis hyppige mellomrom i løpet av den enkeltes yrkesmessige karriere."

Med den spesialiseringa som monopolkapitalen gjennom OK legger opp til i vekttalls-systemet, skal vi som ferdigutdanna stå i konstant fare for å miste jobben, fordi behovet for kunnskaper vil skifte.

EEC OG VEKTTALL.

Løpegutt for monopolkapitalistene og LO-formann Aspengren har i et intervju med Høyres Pressebyrå om EEC gitt en uttalelse som sier noe om sammenhengen mellom OK's forslag og EEC-planene: "Når

Verdensnyhet fra USA

CREST FORMA

Det skreddersydde kondom

med naturlig passform innsvinget linje.

Øker følelsen — passer akkurat.

Glidemiddelbehandlet KVALITETSPRØVET

Kjenn forskjellen!

POSTBESTILLING:

Navn:

Adr.:

Send meg omgående med privat avsender godt og diskret pakket så ingen kan gjette innholdet:

CREST

.. dus. Forma lys oljepek. 20,—
.. » Naturac lys oljepek. 15,—
.. » Thin Transparent 11,—

AKWELL

.. dus. Conture lys oljepek. 20,—
.. » Prime lys oljepek. 16,—
.. » Silver Tex de Luxe 14,—
.. » Sultan 14,—

RITEX

.. dus. BioMed lys oljepek. 20,—
.. » Super oljepakning 12,50
.. » Ideal rosa oljepek. 12,50
.. » Rubber lys oljepek. 11,—
.. » Rubin Extra Rosa 11,—
.. » Gold Extra lys .. 10,—
.. » Ridur lys 8,—
.. » Croco tykk ru .. 24,—

DUREX

.. dus. Gull Fetherlite .. 20,—
.. » Gossamer oljepek. 12,50
.. » Durex 7,—, 8,—, 11,—

★

.. stk. Prøvepakke 15, 30, 40,—
.. » Fantasi (12 typer) 4,50
.. » Seksuallivets ABC 15,—

Illustrert prislister gratis

ALT-I-ETT

Rådhusgt. 20 — Oslo 1

Åpent kl. 8.30-17. Lørd. til kl. 15

Telefon: 42 24 42 Butikken
41 62 10 Engrosavd.

Det ledende firma i

HYGIENISKE ARTIKLER

Ta del i bygginga av det kommunistiske partiet gjennom studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning

På SUF(m-l)s 6. landsmøte høsten 1969 blei studiene stilt opp som forbundets interne hovedoppgave. I tråd med dette vedtaket gjennomførte forbundet i løpet av høsten og vinteren massestudier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Under studentaksjonene i vår var marxist-leninistene i stand til å føre fram ei riktig linje for kampen, både i og utafor studentenes anti-kapitalistiske front(FSF), hovedsakelig på grunn av disse studiene.

Selv om studentenes kamp i vår ga resultat i form av økte lån, kunne det ha vært bedre. Vi ser at monopolkapitalens stat, gjennom sitt redskap Student-samskipnaden, nå tar tilbake hva den har gitt: prisene på kantina har steget med opptil 20%. Samtidig ser vi at denne forverringa for studentene bare er en del av den allmenne forverringa. Det arbeidende folket står overfor et omfattende forsøk fra monopolkapitalens side på å senke dets levestandard. I kampen mot monopolkapitalens framstøt, den gallopperende prisstigninga – dyrtida – og planene om norsk medlemskap i EEC, vil arbeiderklassen være den største krafta. Derfor må studentene i sin kamp underordne seg arbeiderklassens ledelse.

Den marxist-leninistiske teorien er arbeiderklassens erfaringer slik de er oppsummert og sammenfatta av-Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Ut fra prinsippet om å tjene folket, som er grunnlaget for SUF(m-l)s og andre marxist-leninistiske organisasjoners arbeid, forsøker marxist-leninistene etter evne å lede folkets daglige kamp mot monopolkapitalens angrep. For at vi skal kunne benytte oss av arbeiderklassens erfaringer – og dermed ta en riktig ledelse av kampen – driver vi stadig studier i den vitenskapelige sosialismen, marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Men erfaringene viser at dersom kampen skal bli seierrik, er det nødvendig med en sterk og enhetlig ledelse. For å nå vårt mål, som er den sosialistiske revolusjonen, trenger vi et parti av revolusjonær type, og som bygger på den marxist-leninistiske teorien, til å lede kampen mot monopolkapitalen og for sosialismen. Studier i denne teorien er en viktig del av bygginga av partiet, og derfor oppfordrer vi alle progressive studenter til å ta del i studiene i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.

TIL KAMP MOT MONOPOLKAPITALEN OG FOR SOSIALISMEN!
TA DEL I BYGGINGA AV DET KOMMUNISTISKE PARTIET!
STUDER MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING!

STUDIEPLAN TIL GRUNNSIRKEL I

MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING

Utgitt av SOSIALISTISK OPPLYSNINGSRÅD

Lærdommer fra våren

"Historiske erfaringer fortjener oppmerksomhet. Linje og syn må snakkes om til stadighet og gang på gang. Det vil ikke føre fram å snakke om dem med bare noen få folk, de må gjøres kjent for alle de revolusjonære massene." (Mao Tsetung).

Dette sitatet peker på betydninga av å oppsummere de erfaringene vi gjorde i vårsemesteret. Vi må gjøre dette med henblikk på å lære av erfaringene, for å forbedre oss og dermed gjøre framskritt i vårt arbeid. Vi anser det videre for viktig at alle får del i disse erfaringene og de lærdommene vi kan trekke ut av dem, nettopp for å styrke kampen.

UTGANGSPUNKTET FOR KAMPEN.

Den økonomiske forverringa for studentene blei åpenbar for alle i og med innføringa av momsen 1. januar. Studentene merket etter hvert som semesteret skred fram at pengene var knappere enn før, at de fikk mindre igjen for dem. Momsen og annen prisstigning sammen med de stadige rasjonaliseringsframstøta gjorde at studentenes kår, både økonomisk og faglig, blei forverra.

Utgangspunktet for vårens kamper var den analysa marxist-leninistene gjorde av disse forholda. Denne analysa la grunnlaget for å kunne trekke opp de riktige linjene for kampen. De kravene som blei stilt blei regna ut på grunnlag av tall som viste hvordan studentenes kår var blitt forverra gjennom flere år. Kravene, som blei vedtatt på et møte i DNS allerede i slutten av januar, blei stilt defensive, dvs. ut fra prinsippet om å unngå videre forverring.

DEN STRATEGISKE DEFENSIVEN.

Strategien for kampen bygger på ei analyse av maktforholda i samfunnet allment og på universitetet særlig. På universitetet går hovedmotsigelsen mellom flertallet av studentene og lærerne på den ene sida og monopolkapitalen på den andre. I denne motsigelsen er monopolkapitalen hovedsida, dvs. som gir motsigelsen dens karakter. Monopolkapitalen har den økonomiske makta i samfunnet, og staten fungerer som dens redskap overfor folket. Og det først og fremst monopolkapitalens stat studentene, som en del av folket, står overfor. Dette er da kort det som ligger til grunn for den strategiske defensiven.

HOVEDINNHALDET I KAMPEN.

Når kampen i vår fikk et slikt oppsving, har det derfor først og fremst sammenheng med marxist-leninistenes evne til å anvende teorien i praksis. Ved at FSF, studentenes anti-kapitalistiske front, anvendte det marxist-leninistiske prinsippet om å ta utgangspunktet i flertallets interesser, blei studentene virkelig mobilisert for interessene sine. Imidlertid blei det fra marxist-leninistenes side begått feil som svekka kampen. Feilene har sammenheng nettopp med prinsippet om masselinja.

DE VIKTIGSTE LÆRDOMMENE.

Mao Tsetung sier: "Vi må ha tiltro til massene, og vi må ha tiltro til partiet.

Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi tviler på disse prinsippene, vil vi ikke kunne oppnå noen ting."

Før påske var det tendenser til å undervurdere studentenes evner og vilje til å kjempe for sine interesser. Den oppslutninga som kampen etterhvert fikk, viser at dette var feilaktig. Etter påske forsøkte marxist-leninistene å presse fram aksjoner som tida ikke var moden for. Det var med andre ord tendenser til kommandering fra marxist-leninistenes side. Begge disse tingene viser betydninga av at ledelsen er nært knytta til massene og aldri løsriver seg fra dem. Et konkret eksempel: Under okkupasjonen av regjeringsbygget i begynnelsen av mai blei kontakten mellom de som satt på gulvet nede i vestibyen og de som var oppe hos Borten, brutt, – noe som svekket ledernes forhandlings-situasjon og dermed hele kampen. Dette er et prinsipp som monopolkapitalen og dens stat alltid har brukt, nemlig å splitte ledelsen fra folket. Her ser vi nødvendigheten av å bygge ut den marxist-leninistiske ledelsen og å styrke dens røtter i massene.

Ved siden av nødvendigheten av å styrke den marxist-leninistiske ledelsen av kampen, er den viktigste erfaringa vi har fra vårsemesteret den at det nytter å kjempe. Det ser vi nå i og med de økte låna vi har fått, og det samme viser all erfaring fra arbeiderklassens kamp. Norgas- og Sauda-arbeiderne er de eneste som har gått ut av lønnsoppgjøret med ei reell lønnsøkning. På den andre sida ser vi at staten er raskt ute med å ta tilbake det vi har greidd å kjempe til oss. Mens vi var borte fra universitetet har ST/AU vel-signa Samskipnadens beslutning om å heve kantineprisene. Dette viser at vi ikke må ha illusjoner om å få noe gratis, at vi må organisere oss i en langvarig kamp.

KRITISER LEDELSEN FOR Å STYRKE DEN OG STYRKE FRONTEN.

Disse lærdommene er det viktig å ha klart for seg når vi trekker opp linjene for kampen framover. Som sitatet i innledinga peker på, er dette ikke en sak for noen få, slik som NSU- og ST-pampene later til å tro. Det er tvert i mot av stor betydning at alle nå er med på å diskutere hva som kan gjøres for å rette på feilene, hvordan kampen skal føres videre utfra de erfaringene vi har gjort. Dersom dette skjer, vil det gi kampen økt styrke og bringe seieren nærmere.

oppbrudd

OPPBRUDD utgis av SUF(m-l)s studentlag,

Ansvarlig redaktør: Torbjørn Melbye,
Redaksjonens adresse:
Postboks 115, Blindern, Oslo 3.

Årsabonnement på OPPBRUDD koster kr 10,-. Abonnementspenger betales over postgirokonto nr 20 41 88, og ta-longen merkes: "Abonnement Oppbrudd"

AVVIS NYE LUKKINGSFRAMSTØT!

Tirsdag 15. september skal instituttrådet ved Psykologisk institutt behandle et forslag om opptakskriterier til embets- og magistergradsstudiet i psykologi ved universitetet i Oslo.

UDEMOKRATISK BEHANDLINGSMÅTE.

Dette vil skje på tross av at et flertall i instituttrådet alltid, og senest med et vedtak fra 5/5-70, har avvist ethvert forsøk på lukking av studiet.

STADIG FORVERRING AV ARBEIDS-FORHOLDA.

Denne situasjonen er et resultat av de stadig forverra arbeidsforholda ved instituttet, både for lærere og studenter. Konkret betyr dette for lærerne økt arbeidspress på grunn av det stigende studenttall. De må bruke mer av sin tid til undervisning og administrasjon på bekostning av den tida de har til rådighet til forskning og faglig fordypelse. For studentene innebærer det at de må stå i kø foran både de obligatoriske kursene i 1. avdeling, og senere de valgfrie kursene i 2. avdeling.

STATENS BEVILGNINGSPOLITIKK.

Årsakene til denne uholdbare situasjonen finner vi ikke i det økende studenttall som det er blitt hevdet, men derimot er den et resultat av statens bevilgningspolitikk overfor universitetet generelt, og spesielt

overfor Psykologisk institutt. Denne politikken har til hensikt med lave bevilgninger å la lukkinga av studiet presse seg fram innenfra. Dette har gjort at studentene og flertallet av lærerne nå fører en kamp for å beskytte sin arbeidsplass, for å gjøre arbeidsforholda levelige.

For å finne formene for en vellykka kamp er det nødvendig å analysere statens og monopolkapitalens politikk overfor universitetet. Denne politikken kommer klar-est til uttrykk i Ottosenkomiteens instillinger. Alle forsøk på å forstå instillingene blir meningsløse hvis en ikke setter dem inn i ei riktig ramme.

LUKKING OG RASJONALISERING.

Monopolkapitalen trenger i sin nåværende fase kvalifisert arbeidskraft for å øke profitten, og jo billigere den kan skaffe seg denne arbeidskrafta, jo større blir profitten. Kravene om effektivitet, vekt-tall, strengere tidsrammer og nå lukking av psykologi-studiet blir forståelig først ut fra denne motsigelsen mellom pris og mengde. En av de måtene monopolkapitalen forsøker å løse denne motsigelsen på, er rasjonalisering av studiene for å få kostnadene ned. Dette forsøkes da gjort ved å betale så lite som mulig for utdanninga, og samtidig skjære ned studietida.

Ut fra denne tankegangen kan vi så se lukkingforsøk på psykologi i sammenheng

med statens rasjonaliseringsframstøt. I første omgang vil lukkinga bidra til å gjøre studiet mer oversiktlig, og dermed lettere å kontrollere. Ved å fortsette den stramme bevilgningspolitikken legger en så videre forholda til rette for det neste framstøtet, rasjonalisering av studiet.

VIL LUKKING BEDRE FORHOLDA?

Etter at lukking er foretatt, kan vi føye ei utvikling som tilsvarer den på medisin, realfag og NTH. Flere studenter vil bli pressa inn uten at antallet lærere økes. (Jfr. brevet for Bondevik til Det medisinske fakultet med truselen om å hente rasjonaliseringsekspert utenfra hvis ikke studenttallet ble økt.) Dette vil øke lærernes arbeidspress. Studentene vil møte kravet om stadig økte pensu innafor de samme tidsrammene. (Jfr. MatNat og vekt-tallsordninga.) Det vil igjen øke deres arbeidspress.

Rasjonalisering tjener altså hverken studentenes eller lærernes interesser. Profitten til staten og monopolkapitalistene vil derimot øke. Ettersom verdiene skapes av folkets arbeid, betyr det at det er de som berøres av rasjonaliseringa som må arbeide hardere.

ENHET LÆRERE - STUDENTER.

Konkret betyr dette at alle som blir berørt av disse tiltaka må stå sammen dersom en skal være i stand til å forsvare sine arbeidsplasser. Dette har lærere og studenter ved Psykologisk institutt vist ved at de har tilbakevist alle tidligere forsøk på lukking av studiet. Men samtidig er ikke dette et framstøt som bare berører psykologene. Hvis ikke alle studenter nå støtter dem i deres kamp, vil med all sannsynlighet hele Det samfunnsvitenskapelige fakultet bli offer for de neste lukningsframstøt.

AVVIS ALLE SPLITTINGSFORSØK!

I tråd med dette må vi tilbakevise alle forsøk på å splitte studentene og lærerne, og sammen stoppe lukningsframstøtet. En argumentasjon av det slaget "Universitas" gjør seg til talsmann for, må tilbakevises. Forholdene blir ikke bedre hverken for lærere eller studenter om studiet blir lukket.

NEI TIL LUKKING!

TIL KAMP MOT RASJONALISERINGA AV UNIVERSITETET!

Korrigerering

AV FEIL I SUF(m-1)STUDIS LØPESEDDEL OM HEVING AV KANTINEPRISENE

Rett etter at Samskipnaden hadde hevet prisene i kantine, sendte SUF(m-1)s studentlag ut en løpeseddel for å forklare klasseinnholdet både i Samskipnadens framstøt og i Studenttingets AU's begrunnelse for det. Løpeseddelen blei imidlertid trukket tilbake fordi den inneholdt noen formuleringer som var egna til å skape misforståelser.

Løpeseddelen pekte på at Studenttingets AU hadde begrunnet prisøkninga ved bl.a. å henvise til inntektsøkning uten å klargjøre at det dreide seg om økte inntekter for arbeidsfolk ute i produksjonen, og ikke økte inntekter for arbeidsfolk i kantine. At Studenttingets AU ikke hadde klargjort dette er for såvidt riktig, men relativt uinteressant. Det som var verre, var at slik det blei framstilt i SUF(m-1)studis løpeseddel kunne man få inntrykk av at dette var av avgjørende betydning for holdbarheten i begrunnelsen for prisstigninga.

Noe slikt er sjølsagt ikke tilfelle. Motsigelsen går ikke mellom studenter og kantinearbeidere på den ene sida og arbeidsfolk utafor universitetet på den andre side, men mellom hele det arbeidende folket (innbefattet arbeidsfolk i produksjonen, kantinearbeiderne og det store flertallet av studenter) og monopolkapitalen.

Sjøl om Studentsamskipnaden må betale 30 - 40 % mer for de råvarene de bruker, betyr ikke det at bøndene og fiskerne får mer for sine produkter - heller tvert imot. Og den generelle lønnsøkninga på 9,5 % som også arbeiderne i matvareindustrien har fått sin del av, veit vi er spist opp av prisstigninga allerede. Dette betyr at det er monopolkonsernene i matvareindustrien som har fått økt sin profitt ganske kraftig. Dette er det studenttingspampene underslår, og dermed avslører seg selv.

KJØP
OG LES:

RØDE GARDE

ORGAN FOR
SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND (MARXIST-LENINISTENE).
6 NUMMER PR. ÅR. ARSABONNEMENT KR. 7.
GRUPPEABONNEMENT (MIN. 5 AB.) KR. 5. PR. ABONNEMENT.
ADR. BOKS 6159, ETTERSTAD OSLO 6, POSTGIRO 20 60 68.

ANKLAGE MOT IMPERIALISMEN

I boka ANKLAGE MOT IMPERIALISMEN legges det i et vell av bilder fram en dokumentasjon om imperialismen; fra kolonialisme og slavearbeid, rasisme og apartheid, fascisme og krig, arbeidsledighet og nød, til våre dagers Vietnam og polititerror i Hellas.

Stort format kr 8,-

FORLAGET NY DAG

RØD FRONT I DNS

Torsdag 17/9 Kinesisk filmkveld
Lørdag 19/9 Rasjonaliseringa i skolen - forverring for elever og lærere.
Onsdag 23/9 Film: "Alexander Nevskij."
Torsdag 24/9 Målsak og klassekamp.
Lørdag 26/9 EEC - og folkenes forsvarskamp.

PRISØKNINGA I KANTINENE:

Forbitrelse blant studentene

Vi har i den siste tida foretatt endel undersøkelser blant studentene på universitetet i Oslo om økninga i studielånene, om reaksjoner på stigninga i kantineprisene o.s.v. Vi bringer her et intervju med Inger (student i historie) som et uttrykk for oppfatninger som vi fant svært utbredt blant studentene.

Har du fått høye lån? I tilfellet ja, - hva meiner du har ført til denne hevinga?

Min økonomiske situasjon har ikke forverra seg siden i fjor. Årsaken til dette tror jeg er den kampen studentene førte i vår mot forverra levevilkår og for momskompensasjon. Imidlertid har prisstigninga på kantina raskt spist opp denne økninga for de studentene som har fått mer penger fra lånekassa.

Du er altså ikke av den oppfatning at lønnsøkninga må føre til prisstigning?

Absolutt ikke. Dette er avhengig av vår vilje til å kjempe mot forverringa. I dette spør-

målet har ST's arbeidsutvalg tydelig vist sitt sanne ansikt. Etter press fra studentmassen slutta de i vår opp om aksjonene for studentenes økonomiske kår. I høst går de igjen v/ arbeidsutvalget over hodet på oss alle og godtar prisstigninga uten videre. Dette er ikke en tilfældighet, men heilt i tråd med uttalelsen i årsmeldinga. Der slår de fast at lønnsøkning og stigende priser på råvarer må føre til prisstigning. At lønnsøkninga skal dekkes ved reduksjon av kapitaleiernes profitter, er en fjern tanke for ST.

Har du forslag til hva som må gjøres i den fortsatte kampen mot økonomisk forverring?

Det er opplagt at kampen må fortsette - nå som i vår under ledelse av vår egen interesseorganisasjon FSF. Et forslag: boikott av kantine dersom ikke prisene senkes. Ellers mener jeg at det er viktig å sette vår kamp i sammenheng med andre gruppers kamp mot de samme truslene - og underordne kampen fronten mot EEC-medlemskap